

[Industriministeren]

der har unddraget sig afgiften ved at flytte skibets hjemsted til Grønland. Denne utilsigtede virkning af loven foreslås afskaffet, således at alene skibe hjemmehørende i Grønland, der tilhører personer, der har bopæl i Grønland, eller selskaber, der har hjemsted i Grønland, bliver fritaget for afgift.

Samtidig foreslås afgiftsbeløbet, der ikke er blevet reguleret siden lovens vedtagelse i 1986, forhøjet fra 5.000 kr. til 6.000 kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om skoleskibsafgift.

(Lovforslag nr. L 7).

Skoleskibsafgiften blev indført i 1972. Oprindelig gjaldt loven kun for 4 år, men loven er senere fire gange blevet forlænget, hver gang for en fireårig periode med en uændret fastsættelse af afgiften. Den nuværende lov udløber ved udgangen af 1991.

Efter loven er ejere af registreringspligtige skibe over 300 BRT forpligtet til at betale en afgift til statskassen på 50 øre pr. registerton til delvis dækning af udgifterne ved driften af skoleskibet »Danmark«. Afgiften indbragte i 1990 1,3 mio. kr. og svarer således til ca. 1/3 af de samlede driftsudgifter for skoleskibets årlige tog.

I lighed med de tidligere ændringer af loven foreslås, at afgiften fastholdes. Herudover foreslås, at loven som et led i regelforenklingen nu gøres permanent. Endelig foreslås en mindre tilpasning af lovens § 1, således at alle skibe over 300 BRT, der bliver registreret som danske, bliver afgiftspligtige, uanset om de er registreringspligtige eller ej.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Københavns Fondsbørs.

(Lovforslag nr. L 8).

Lovforslaget har til formål at præcisere enkelte udtryk i lov om Københavns Fondsbørs, som senest blev ændret ved lov nr. 343 af 6. juni 1991 om ændring af lov om Københavns Fondsbørs, lov om aktieselskaber og lov om forsikringsvirksomhed. (Insiderhandel), da det har vist sig, at disse udtryk kan give anledning til uklarhed.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Tillad mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed. (Udligningssystemet).

(Lovforslag nr. L 9).

Lovforslaget indebærer en ændring af apotekerlovens udligningssystem.

Det er apotekerlovens overordnede målsætning, at der bør sikres befolkningen en rimelig let og sikker adgang til lægemidler til rimelige samfundsmæssige omkostninger. Udligningssystemet bidrager til opfyldelsen af denne målsætning, fordi det udjævner apotekernes indtjeningsmuligheder. Herved bliver det muligt at drive apotek i mindre lokalsamfund, hvor der ikke er omsætningsmæssigt grundlag for det.

Formålet med forslaget er at sikre en tilpasning af udligningssystemet til den udvikling, der har fundet sted, siden ordningen senest blev fastlagt i detaljer i forbindelse med vedtagelse af den gældende apotekerlov i 1984. Med henblik på at sikre, at udligningsordningen løbende kan tilpasses udviklingen, foreslås det, at systemet fremover kan justeres administrativt.

Udviklingen er løbet fra den nuværende udformning. Det har først og fremmest vist sig ved, at en række effektivt drevne apoteker med en stor omsætning ikke har kunnet opnå et rimeligt driftsresultat efter betaling af omsætningsafgift. Den ændring, der her lægges op til, vil forbedre forholdene for apoteker med stor omsætning. Da udligningsordningen balancerer i sig selv, vil forbedringen af vilkårene for større apoteker blive betalt af mindre apoteker.

[Sundhedsministeren]

Det kan næppe undgås, at nogle apotekere, som gennem denne ændring får forringet deres driftsresultat, er modstandere af forslaget. Der er i den forbindelse grund til at understrege, at forslaget er udarbejdet i et meget tæt samarbejde mellem Sundhedsministeriet og Danmarks Apotekerforening.

Det er regeringens hensigt at gennemføre en omlægning af apotekernes avancementstruktur samtidig med ændringerne i udligningssystemet. Dette sker i overensstemmelse med bemærkningerne til den gældende apotekerlov, hvor det blev bebudet, at avancementstrukturen ville blive gjort mere omkostningsrelateret. Det indebærer, at dyrere lægemidler bliver billigere, og at billigere lægemidler bliver dyrere. Herved vil omkostningerne ved den enkelte ekspedition i højere grad end i dag blive dækket ind gennem avancen på det enkelte lægemiddel. Denne omlægning forudsætter ikke en ændring i apotekerloven, men kan gennemføres administrativt. I bemærkningerne til lovforslaget er imidlertid redegjort også for ændringerne i avancementstrukturen, da de to omlægninger hænger uløseligt sammen. Således er det ikke muligt at adskille forslaget om at holde leverancer til sygehuse og dyrlæger uden for udligningssystemet fra forslaget om at nedsætte avancen på denne del af omsætningen til 20 pct.

Det er for mig afgørende, at de ændringer, der lægges op til, ikke rammer gruppen af de mindste apoteker så hårdt, at apoteker i mindre lokalsamfund ikke kan opretholdes. De modelberegninger, det har været muligt at gennemføre, bekræfter, at dette ikke vil ske. Jeg vil imidlertid gerne understrege, at det foreliggende datagrundlag ikke er tilstrækkeligt til at gennemføre en beregning, der viser de samlede konsekvenser for hvert enkelt apotek uden stor usikkerhed.

Derfor vil jeg nøje følge udviklingen efter gennemførelse af forslaget. Såfremt der skulle opstå utilsigtede skævheder, vil jeg foretage de nødvendige tilpasninger.

Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, foregriber lovforslaget ikke en stillingtagen til de modeller, der omhandles i redegørelsen om fremtidens apotekervæsen.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Begravelseshjælp).

(Lovforslag nr. L 10).

I en beretning afgivet den 29. maj 1991 opfordrede et flertal i Sundhedsudvalget mig til i det nye folketingsår at fremsætte et forslag om ændring af begravelseshjælpen efter de retningslinjer, som jeg havde skitseret i et svar til udvalget i forbindelse med behandlingen af et lovforslag fra Fremskridtspartiet om en generel forhøjelse af begravelseshjælpen.

Efter den nuværende ordning har alle samme ret til begravelseshjælp, uanset økonomisk formåen.

Med en sådan ordning ydes der i mange tilfælde offentlig hjælp, selv om den afdøde var i besiddelse af formue til afholdelse af begravelsesudgifterne. Hjælpen må i sådanne tilfælde opfattes som en økonomisk støtte til arvingerne. Det kan vel ikke være hensigtsmæssigt i en offentligt finansieret ordning.

Det fremsatte forslag har til formål at sikre, at det offentlige i tilfælde, hvor der ud fra en økonomisk vurdering er et behov for hjælp, yder begravelseshjælp, der i højere grad svarer til de faktiske udgifter ved en enkel begravelse.

Jeg foreslår derfor, at begravelseshjælpen for børn og unge under 18 år sættes op fra de nuværende 1.305–3.259 kr. til 5.000 kr. For voksne sættes begravelseshjælpen op fra de nuværende 3.259 kr. til 6.000 kr. i de tilfælde, hvor afdøde ikke var i besiddelse af formue på over 10.000 kr. Hvor afdøde var i besiddelse af formue over denne grænse, reduceres eller bortfalder hjælpen.

Efter forslaget vil nogle således modtage mindre end nu. Til gengæld kan vi yde mere til dem, som har behov, og alligevel opnå en besparelse på det offentlige udgifter til begravelseshjælp.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om Dansk Center for Internationale Studier.

(Lovforslag nr. L 11).